

האם זה לא היה צפוי?

כשעי ומעללי הצ

היטלר ימ"ש בספרו "מיין קאמפף" גבלס, שטרייכער ורוזנבערג בכתביהם ובנאומיהם האשימו את היהודים בתבוסה הגרמנית במלחמת העולם הראשונה, כל הצרות בגרמני שבאו אחרי המלחמה יוחסו ע"י הנאצים ליהודים בגרמני, הם הצהירו שיש יותר מידי יהודים בגרמני, שאין ליהודים הזכות להחזיק בעמדות מפתח בגרמני, ושאינם אזרחים טובים, שהם טפילים, שהם נאמנים לגרמני רק כשזה מועיל להם, באופן חומרי, לגרמנים - הכריזו הנאצים - יש איפה הזכות למנוע מהיהודים חדירתם לעניני של גרמני.

יש לשים לב שללא יוצא מן הכלל לא הי אף אחד מהאשמות הללו מחודשים, כולם כבר נאמר לפני כן על ידי מנהיגים ציונים בגרמני כדי להרבות אנטישמיות בגרמני, ושע"ז יאלצו את היהודים בגרמני להשתתף בתנועה הציונית.

בשנת 920 הורצה בפני סטודנטים באוניברסיטה שבהיילדברג, הרצאה עבור הנוער הגרמני, שהיהודים אשמים לתבוסת גרמני במלחמת העולם, ושהמהומות המהפכניות שלאחרי המלחמה היו הגורמים יהודים בגרמני, ולכן מוצדק הוא שהגרמנים ימנעו מהיהודים דריסת רגל בענינים של גרמני, ומי זה האיש שאמר לסטודנטים אלה את השקרים הנתעבים האלה? נחום גולדמן: זה שאח"כ נעשה נשיא התנועה הציונית העולמית, ויושב ראש של הקונגרס היהודי העולמי, זה עגום מאד שהרוב הגדול של היהודים, בעוורונם מהתעמולה הציונית מדינית, אינם יודעים עובדא זו, זה רשום וגלוי, לכל מי שרוצה לדעת מה זה באמת ציונות מדינית.

וזה הי ציוני אחר, יעקב קלצקין, אשר קצת אחרי זה בשנת 921, אמר לגרמנים - כדי לחתור תחת קיומם של הקהילה היהודית בגרמני, כאמצעי בטוח להשיג את הארץ - אני מצטט בדייקנות: "אנו (היהודים) עם זר בקרבכם!... אנו רוצים להשאר כך" וכמה שנים לפני נחום גולדמן ויעקב קלצקין, הי זה חיים ווייצמן שלמטרה מדינית זו, הכריז באסיפה ציונית בברלין, (אני מצטט), "לגרמני יש יותר מידי יהודים".

עידוד מכוונת להאנטישמיות הקיימת, ויצירת אנטישמיות במקומות שלא היתה עדיין, כדי לקדם את התנועה הציונית, זה

זנות בהשמדת יהודי אירופא

וחוצפה ועזות לבקש... רק בדם תהי לנו הארץ...
וגם זה לא היי הכל, מנהיג אחר של התנועה
הציונית יצחק גרינבוים הכריז (אני מצטט): "פרה
אחת בארץ ישראל יותר חשובה מאשר כל יהדות
פולין", "אין קוה אין ארץ ישראל איז וויכטיגער ווי
דאס גאנץ פולישע אידענטום".

אבל עד כמה שציונים-מדיניים אלה היו שחצנים
לא נפל מהם בשחצנות-מוסרית, חיים ויצמן
בתקופה שלפני כן, בשנת 937, כלומר לפני מלחמת
העולם השני שעדיין היתה אפשרות להציל יהודים
מגרמני מחשבתם של הציונים המדיניים לא היתה
להציל יהודים אלא להתישבות הארץ, וההתישבות
היתה צריכה להיות רק עם אנשים צעירים, הזקנים
על אף התכניות הידועות של היטלר היו נשארים
לגורלם, איפה - אני שואל - היי פה אנושיות?
(אני מצטט): "...אני רוצה להציל שני מליון אנשים
צעירים, הזקנים יעלמו, הם יחכו לגורלם. אין להם
כל חשיבות כלכלית או מוסרית... הזקנים צריכים
להשלים עם גורלם".

אם כן אני שואל מי היו הרוצחים השפלים ביותר
- היטלר ואייכמן, שונאים ופורעים - לא יהודים -
המרצחים השפלים, או שלשת הציונים המדיניים
הללו - סול מאייער, שבשבילו היתה 'ארץ' יותר
חשובה מעשרות אלפי יהודים, יצחק גרינבוים,
שבשבילו היתה פרה אחת בארץ יותר חשובה מכל
יהדות פולין, וחיים ווייצמן שהחשיב יהודים זקנים
כמיותרים, אם הגון הוא לומר על היטלר ואייכמן,
שלא היו יהודים, ימח שמם וזכרם, לא כל שכן שזה
יותר מתאים על שלשת הציונים המדיניים האלה.
(מתוך מכתבו של ד"ר רבינוביץ בקאנאדא
נתפרסם בשנת תשכ"ט)

היי האליל של מדינת ישראל המומר תיאודור הרצל
באמרו: (אני מצטט) "חיוני הוא שהסבל של היהודי
יהי יותר גרוע... זה יעזור להקמת מדינה יהודית,
אתן עידוד לאנטישמיים להחרים רכוש יהודי... זה
יעזור ברדיפת היהודים, האנטישמיים יהיו ידידנו...
במשפט נירנברג לפושעי מלחמה מיוחדים
שכל העדויות שלה נמצא בספרייתי - 23 כרכים -
העיד האידולוג הנאצי הראשי, שהוצא אח"כ להורג,
אלפרט רוזנברג, כי מורים נאציים לקחו בתור
מדריך ללמודיהם את דבריהם של מנהיגי הציונות
המדינית אשר הכריזו שנים לפני זה.
וליוס שטרייכר תעמולן נאצי ידוע לשמצה,
העיד "לא עשיתי יותר מאשר לזרז מה שאמרו
הציונים הראשיים".

אבל מה שירדוף אותי עד ליום האחרון שלי -
כל זמן שהנני בהכרה - הלא זה היא ההתכתבות
בין אותו הצדיק ר' מיכאל בער ויסמנדל זצ"ל, ובין
השלוחים באי כח הציונות המדינית בשווייץ וטורקי,
על עשרות אלפי היהודים מהונגרי שבאותו זמן היו
בדרכם לבתי המחנק ותאי הגזים של היטלר, היי אז
הזדמנות להציל את יהודים אלה בתמורה של כמה
מליוני דאלארים, שהיו - ויותר מזה - מצוי בידם,
ומה היתה התשובה של סול מאייער אשר בידיה היו
כספים אלה ושבאותו הזמן היי חי בבטחון ובנוחיות
בשווייץ, על הבקשה העלובה, ואלה דברי תשובתו:
"זה עזות וחוצפה! בזיון הוא למלא בקשה כזו,
מאחר שמה שיהי יותר גדול מספרם של היהודים
ההולכים לתאי הגזים והמשרפות יהי יותר גדול
הסיכויים לקבל את הארץ. (אני מצטט): אתה צריך
לזכור ולשים נגד עיניך שהדבר העיקרי שאנו צריכים
לפנות את מאמצינו הוא זה שנקבל את הארץ בסוף
המלחמה ואם אין אנו מביאים מספיק קרבנות לא
תהי לנו סיבה לדרוש ארץ עצמאית ע"כ זו טעות